

Der henvises til Schengenkonventionens artikel 92, stk. 2.

3.3.2. I dag kan der alene indberettes meget begrænsede oplysninger i Schengen-informationssystemet, og søgninger heri vil derfor ofte skulle suppleres af yderligere oplysninger. Hvis Danmark f.eks. har foretaget en indberetning i SIS med henblik på eftersøgning af en person, der ønskes udleveret til retsforfølgning her i landet, vil det Schengen-land, hvori den eftersøgte person antræffes, efter omstændighederne kunne have behov for yderligere oplysninger om den pågældende for at kunne behandle sagen om udlevering til Danmark. Der vil eksempelvis kunne være behov for nærmere oplysninger om fængslingsgrundlag og om det eller de forhold, som ligger til grund for eftersøgningen af den pågældende, samt om de relevante straffebestemmelser i sagen.

På den baggrund er der i hvert enkelt Schengen-land – i tilknytning til den nationale del af Schengen-informationssystemet – etableret et såkaldt Sirene-kontor, som står for udvekslingen af supplerende oplysninger, som er nødvendige i forbindelse med indberetninger, jf. Schengen-konventions artikel 92, stk. 4.

Herudover følger det af Schengenkonventionens artikel 108, at hver medlemsstat skal udpege en central myndighed, der er ansvarlig for, at den nationale del af Schengen-informationssystemet fungerer korrekt. Medlemsstaten foretager sine indberetninger gennem denne myndighed.

Dette system videreføres for så vidt angår SIS II i medfør af rådsafgørelsens artikel 7, hvorefter hver medlemsstat skal udpege et nationalt N.SIS II-kontor, der har det overordnede ansvar for medlemsstatens nationale system, og gennem hvilket medlemsstaten skal foretage sine indberetninger, samt et Sirene-kontor, som skal sikre udvekslingen af supplerende oplysninger samt kontrollere kvaliteten af de oplysninger, der læses ind i SIS II, herunder oplysningernes tekniske overensstemmelse med bestemmelserne i rådsafgørelsen. De enkelte medlemsstater skal underrette den centrale forvaltningsmyndighed for SIS II om, hvilke myndigheder der udpeges.

3.3.3. Som anført ovenfor under pkt. 3.3.2. udveksles supplerende oplysninger i dag gennem de nationale Sirene-kontorer. Supplerende oplysninger kun må anvendes til det formål, de er meddelt til. Det betyder bl.a., at supplerende oplysninger, der er videregivet til brug for behandlingen af en sag om udlevering af en eftersøgt person til Danmark, kun kan anvendes til brug for den konkrete udleveringssag.

Medlemsstaternes udveksling af supplerende oplysninger sker allerede i dag i henhold til den såkaldte

Sirene-håndbog, der indeholder detaljerede bestemmelser herom. Sirene-håndbogen er imidlertid ikke på nuværende tidspunkt omtalt i Schengenkonventionen.

Det vil fremover følge direkte af rådsafgørelsens artikel 8, at supplerende oplysninger skal udveksles ved hjælp af kommunikationsinfrastrukturen og i overensstemmelse med Sirene-håndbogen, hvis indhold fastsættes af Kommissionen med bistand fra et udvalg bestående af repræsentanter for medlemsstaterne.

Herudover fastsættes det – som noget nyt – at andre medlemsstaters anmodninger om supplerende oplysninger skal besvares snarest muligt.

3.3.4. Medlemsstaterne har i dag ansvaret for at sikre, at der er identitet mellem de nationale databaser, samt sikre kompatibilitet mellem deres respektive nationale dele og den centrale, tekniske støttefunktion, jf. Schengenkonventionens artikel 92, stk. 2.

Dette videreføres efter rådsafgørelsens artikel 9, som fastsætter, at medlemsstaterne ved oprettelsen af deres nationale system skal overholde de protokoller og tekniske procedurer, der er fastsat med henblik på at sikre, at der er kompatibilitet mellem den nationale del og det centrale SIS II (den tekniske støttefunktion).

Herudover skal de medlemsstater, der anvender en national kopi, sikre – via automatiske ajourføringer – at de oplysninger, som er lagret i den nationale kopi, er identiske med SIS II-databasen, samt at en søgning i den nationale kopi giver et søgeresultat, der svarer til det resultat, en søgning direkte i SIS II-databasen giver. Bestemmelsen stiller alene krav til resultatet af en søgning og indebærer således ikke, at medlemsstaterne skal anvende identiske søgekriterier.

3.3.5. Schengenkonventionens artikel 118, stk. 1, indeholder i dag bestemmelser om, hvilke foranstaltninger medlemsstaterne skal træffe for at beskytte oplysninger i deres nationale dele af Schengen-informationssystemet.

De gældende krav til datasikkerheden videreføres og udbygges i rådsafgørelsens artikel 10, hvoraf det følger, at hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger i relation til sin nationale del med henblik på at sikre sikkerhed og fortrolighed omkring SIS II og oplysningerne heri. Disse foranstaltninger omfatter vedtagelse af en sikkerhedsplan, fysisk beskyttelse af oplysningerne, kontrol med fysisk adgang til anlæggene, kontrol med databærere, kontrol med optagelse af oplysninger i systemet, brugerkontrol, adgangskontrol i forhold til forskellige kategorier af oplysninger, udarbejdelse af personaleprofiler for personer med adgang til systemet, kontrol med videregivelse, efterfølgende kontrol med indlæsning, kontrol med